

STUDIJE SVETOG PISMA

1. STUDIJA

„NEKA DO E KRALJEVSTVO TVOJE“

Važnost Kraljevstva—Klase ljudi koje se Zanimaju za Njega—Klase koje Mu se Suprotstavljaju i Zašto—Blizina Kraljevstva—Njegova Nebeska Slava—Njegova Sadašnja Uspostava.

NAJZNAČAJNIJI događaj u zemaljskoj povijesti je uspostava Božjeg Kraljevstva među ljudima, u rukama našeg Gospodina Isusa i njegovih izabranih sunasljednika, pobjednika Evandeoske Crkve. Taj veliki događaj, prema kojem, kao što je pokazano u prethodnim svescima STUDIJA SVETOG PISMA, ukazuju sva Božja obećanja i pred slike, mi sada vidimo ne samo da je blizu, već je tu. Nitko od onih koji su budni na te činjenice, i koji ih ispravno i čak djelomično shvaćaju, i čija su srca u potpunom skladu sa Božjim velikim planom vjekova, i koji vide da Božji lijek za grijeh i bijedu i umiranje uzdišućeg stvorenja treba biti primjenjen po tom Kraljevstvu, ne mogu osjetiti drugo nego privlačan interes za činjenicu, vrijeme i način njegove uspostave.

Svi koji se bezuvjetno pouzdaju u ispunjenje molitve kojoj nas je naučio naš Gospodin da molimo—„Neka dođe kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji“—moraju osjećati najživlji interes u ispunjenje svoje molbe, ako su se molili od srca—u duhu i u istini.

Mi možemo vidjeti da bi i svijet, ako bi mogao shvatiti pravi karakter tog Kraljevstva, hvalio od jednom to kraljevstvo, što će na koncu i biti, kao dugo traženi blagoslov, donoseći sa sobom dragocjene milosti zlatnog Milenijskog doba, tako dugo željenog.

Međutim jedna opća klasa bi se moguće mogla suprotstaviti toj vladavini pravednosti. Ova klasa prihvaća sve one koji ne vole zlatno pravilo ljubavi, i koji, umjesto da ljube druge kao sebe, su željni vidjeti druge slomljene, potlačene i uskraćena im njihova prava i razumne nagrade i udobnosti od truda da bi oni mogli ekstravagantno bujati, „razvratno“ (Jak. 5:1-9), više nego što bi srce moglo poželjeti i razum tražiti. Ovi se drže sadašnjeg uređenja društva sa smrtnim stiskom, i izgleda da se instiktivno boje obećanog Mesijanskog kraljevstva. I njima je želja potaknuta od misli, da ono nikada neće doći. Kao što je David rekao, „U sebi oni misle da će domovi [obitelji] njihovi trajati zauvijek i prebivališta njihova za sve naraštaje; svoje [različite] zemlje nazivaju oni svojim imenima...Taj njihov put uistinu je glupost; no njihovo potomstvo svejedno odobrava riječi njihove.“ (Ps. 49:11,13)

Nevjerovanjem ili ignoriranjem višestrukog svjedočanstva proroka u odnosu na to Kraljevstvo—jer je ono uvijek bilo tema svih njih: „što je od postanka svijeta govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka“ (Djela 3:21)—mnoge je izgleda strah Kraljevstva, i instiktivno osjećaju istinu, da ako Bog uspostavi svoje Kraljevstvo ono treba vladati u pravdi; i da ako pravda bude bila utvrđena, mnogi zemaljski vladari bi promijenili mjesta sa svojim podanicima, ili, bi možda bili stavljeni u zatvor; i mnogi bi od velikih i gospodskih i na novčanik ponosnih i polaskanih bili lišeni slave i časti i nepošteno stečenog bogatstva, i bili viđeni u njihovom pravom svjetlu, kao neplemeniti. Ti se boje, premda ne vjeruju svjedočanstvu, da „ništa nije skriveno što se neće razotkriti ni tajno što se neće doznati.“ (Mat. 10:26) I sa tim neplemenitima—nepravednim upraviteljima bogatstva i moći, u konačnom korištenju kojega nisu „mudri“ kao onaj

pohvaljen za razboritost u usporedbi (Luka 16:1-9)—stoji još veća klasa, bez koje bi oni pali. Ta veća klasa, koja sada nema više od razumnog udjela u časti, službi, bogatstvu i udobnosti, ima nadu, koliko god slabašnu, da će se jednog dana biti u stanju valjati u slavi, zavidjeli zaštitnici „zajedničkog stada.“ Ti neplemeniti: robovi sebične taštine i igračke promjenjive sreće. I od tih—ajme! to je istina—su neki koji nose Kristovo ime, prijatelji siromaha, i koji sa svojim usnama traže kruh svoj svagdašnji, i mole se sa svečanim ruganjem, „Neka dođe kraljevstvo tvoje,“ dok u svakom njihovom pogledu i postupku i ophođenju sa svojim bližnjim oni pokazuju koliko vole sadašnju nepravednu vladavinu, i kako, radujući se u nepravednosti, oni ne bi rado da dođe Kristovo Kraljevstvo.

Neobično da—u izrazitoj suprotnosti stavu mnogih koji se smatraju Božjom djecom—ne nerijetko nalazimo da neki „Socijalisti“ i drugi—koji odbacuju „Crkvenjaštvo,“ i s njim prečesto i Bibliju, i svu vjeru u otkrivenu religiju, ali koji ipak shvaćaju neka od temeljnih načela pravednosti—prepoznaju čovjekovo zajedničko bratstvo, itd., kako neki od njihovih zapisa prekrasno pokazuju. Oni čini se očekuju i teže k socijalnoj jednakosti i općenito povoljnim uvjetima opetovano obećanima u Svetom Pismu kao rezultat uspostave Kristovog Kraljevstva među ljudima, kada će se Božja volja vršiti na zemlji. No ipak, jadni Socijalisti, čini se da je često njihovo zagovaranje liberalnog poslovanja i jednakosti uglavnom plod njihovog siromaštva i znatnog nedostatka prosječnih udobnosti i prednosti, umjesto izdanak načela; jer neka jedan od njih naslijedi ili stekne veliko bogatstvo, gotovo je sigurno da će napustiti svoje socijalističke teorije.

Vrlo pažljivo trebaju hoditi oni sveci koji mole, „Neka dođe

kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji,“ da njihove molitve ne bi bile puka ismijavanja službe usana, s kojima se ne slažu njihova srca i životi. „Iz tvojih te usta sudim,“ predstavlja jednu od opomena koja najviše služi samoispitivanju i koja je najozbiljnija koju je Sudac objavio protiv nekih koji su tvrdili da su bili njegovi sluge i da čeznu za njegovim Kraljevstvom ljubavi i pravde. Neka svi koji se tako mole i vjeruju u dolazeću vladavinu pravednosti čak sada uredite svoje postupke i riječi sa njenim pravim propisima, onoliko koliko do njih stoji.

Oni koji su uhvatili snagu pouka prethodnih svezaka će shvatiti da Božje Kraljevstvo neće biti ono izvanjsko, vidljivo, u zemaljskom sjaju, nego u moći i božanskoj slavi. Ovo je Kraljevstvo već došlo sa izvršnom vlašću, premda još nije osvojilo i uklonilo kraljevstva ovog svijeta, čiji rok vlasti još nije istekao. Prema tome još nije došlo do pune kontrole zemaljske vlasti. Međutim, njegova je uspostava u tijeku, na što ukazuju znakovi vremena, isto tako kao i proročanstva razmatrana u prethodnom svesku i druga razmotrena u ovom svesku.

Naredna će poglavlja predstaviti proročanstva koja označavaju različite faze pripreme nominalne crkve i svijeta za Kraljevstvo, i skrenuti pažnju na neke od tih značajnih promjena prorečenih da se trebaju desiti tijekom vremena njegove uspostave—od čega ništa ne bi moglo biti mnogo važnije i od dubljeg zanimanja za one žive svece koji čeznu za obećanim sunasljedstvom u tom Kraljevstvu, i koji traže biti uključeni u suradnju sa Učiteljem, Glavnim Žeteocem i Kraljem, u djelo za koje je sada vrijeme i koje je u tijeku.